Dosarul nr. 5r-335/2025
4-25026284-48-5r-27022025

H O T Ă R Î R E
În numele Legii

10 noiembrie 2025 mun. Străşeni

Judecătoria Străşeni, sediul central
În componența:
Președintelui de ședință, judecător Iana Talmaci
Grefier Marina Strîmbanu

examinând în ședință de judecată publică, cauza contravențională pornită în baza contestației depuse de către Tulbur Ștefan împotriva procesului-verbal cu privire la contravenţie seria/nr. MAI06 *****din 03.02.2025 întocmit în baza art. 231 alin. (6) Cod Contravenţional, -

A constatat:

La 03.02.2025, prin Procesul-verbal cu privire la contravenţie şi Decizia de sancționare seria/nr. MAI06 0812303, adoptată de către agentul constatator din cadrul INSP al IGP, Railean Dorin, cet. Tulbur Ştefan a fost sancţionat contravenţional conform art.231 alin. (6) Cod contravenţional, cu amendă în mărime de 240 (două sute patru zeci) unităţi convenţionale, ceea ce constituie 12000 (doisprezece mii) lei, pentru faptul că la data de 03.02.2025, ora 11:15, în r-nul Străşeni, TR R1 km 24, conducea mijlocul de transport de model „ Renault Logan„ cu n./î. *****, fiindu-i anulat dreptul de a conduce vehicule conform hotăririi judecătoreşti din 13.01.2025.

Petiţionarul Tulbur Ştefan, nefiind de acord, la 12.02.2025, a înaintat în condiţiile art. 448 Cod contravenţional, contestaţie impotriva procesului - verbal cu privire la contravenţie seria/nr. MAI06 0812303 şi a deciziei de aplicare a sancţiunii contravenţionale din 03.02.2025.

În motivarea contestaţiei petentul Tulbur Ştefan, a invocat că, la 20 decembrie 2024 procurorul Procuraturii Străşeni Cezar Ţaca sa adresat la judecătoria din Străşeni cu un demers cu privire la ridicarea provizorie a permisului de conducere a unităţilor de transport, care i-a fost ridicat la 18 decembrie 2024.

Menţionează că, prin încheierea Judecătoriei Străşeni din 23 decembrie 2024 demersul procurorului a fost respins şi impus să îi fie restituit permisul de conducere, însă, la 03.02.2025, agentul constatator a Inspectoratului Naţional de Securitate Publică, Railean Dorin l-a stopat in oraşul Străşeni şi i-a intocmit în privinţa lui procesul verbal respectiv conform art. 231 al (6) al CC RM şi ia ridicat permisul de conducere.

La explicaţiile lui, precum că el conducea automobilul cu permisul cel deţine legal, agentul Railean nu a reacţionat, doar i-a comunicat, că Curtea de Apel Chişinău a anulat hotărirea Judecătoriei din Străşeni de la 23 decembrie 2024.

Mai susține petentul că despre acest fapt el nu a fost pus la curent, nu a fost informat nici prin o formă de Curtea de Apel ori de alte organe competente, nu a știut absolut de loc.

La 26 februarie 2025, agentul constatator a expediat materialele cauzei și contestația depusă de Tulbur Ștefan spre examinare în instanța de judecată conform competenței teritoriale și jurisdicționale.

Persoana în privința căreia a fost pornit procesul contravențional, fiind prezent în ședința de judecată, a comunicat instanței că la data de 2 sau 3 februarie a fost stopat de echipajul de Poliție din Strășeni, au fost cerute actele, el avea toate documentele necesare dar agentul constatator a spus că el nu avea dreptul să conducă mașina, el a spus că are permis de conducere, are 2 pentru că este și cetățean al Federației Ruse, are și certificat de călătorie dar agentul a spus că este o decizie a curții de apel prin care îi interzice în legătură cu o cauză penală. El nu a știut absolut nimic despre asta. A fost hotărârea Judecătoriei prin care s-a respins cererea procurorului. Despre mandatul de ridicare a permisului el nu a cunoscut și consideră că procesul verbal a fost întocmit ilegal. Prin încheierea Judecătoriei Strășeni din 23 decembrie 2024 i-a fost restituit permisul de conducere.

Agentul constatator Railean Dorin în ședința de judecată nu s-a prezentat, fiind respectată procedura citării legale și ținând cont de faptul că ultimul a solicitat examinarea în lipsă prin cerere, în temeiul art. 455 din Codul Contravențional, instanța a dispus examinarea cauzei contravenționale în lipsa agentului constatator.

Audiind participanții la proces și examinând materialele cauzei contravenționale, raportându-le *per ansamblu* la prevederile legale ce guvernează speța, instanţa de judecată consideră necesar de a respinge contestaţia formulată, reieșind din circumstanțele *infra* expuse.

Cu întâietate, urmează a fi specificat că, conform art. 448 alin. (1) din Codul contravențional, contravenientul, victima sau reprezentantul acestora, procurorul, dacă este parte în cauza contravențională, în cazul în care nu sunt de acord cu decizia agentului constatator sau în cazul în care aceasta a fost emisă cu încălcarea normelor procesuale stabilite de prezentul cod, sînt în drept să conteste decizia emisă asupra cauzei contravenționale. Termenul de contestare a deciziei agentului constatator este de 15 zile de la data emiterii acesteia sau, pentru părţile care nu au fost prezente la şedinţa de examinare a cauzei contravenţionale, de la data înmînării copiei de pe decizia respectivă în condiţiile art. 447^1 alin. (8).

În acest context, instanța de judecată menționează că, la 03.02.2025, agentul constatator a întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI 06 081230, prin care Tulbur Ștefan a fost recunoscut vinovat de comiterea contravenției prevăzute de art. 231 alin. (6) Cod contravențional, fiindu-i stabilită o sancțiune sub formă de amendă în mărime de 240 unități convenționale, iar petentul a depus contestația împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție la 12.02.2025, ceea ce denotă că contestația este depusă în termenul legal.

Este de menționat că conform art. 10 Cod contraventional, constituie contraventie fapta - actiunea sau inactiunea - ilicita, cu un grad de pericol social mai redus decat infractiunea, savarsita cu vinovatie, care atenteaza la valorile sociale ocrotite de lege, este prevazută de prezentul cod și este pasibila de sanctiune contraventionala.

Potrivit prevederilor art. 8 alin. (1), (2) din Codul Contraventional, persoana este supusa raspunderii contravenfionale numai pentru fapte savîrșite cu vinovăție. Este supusă raspunderii contravenționale numai persoana care a savîrșit cu intenție sau din imprudență o faptă prevăzută de legea contravențională.

Potrivit art. 374 alin. (2) Cod contraventional, procesul contraventional este activitatea desfașurată de autoritatea competentă, cu participarea părților și a altor persoane titulare de drepturi și de obligații, avînd ca scop constatarea contraventiei, examinarea și soluționarea cauzei contravenționale, constatarea cauzelor și condițiilor care au contribuit la savarsirea contravenției.

Potrivit art. 378 alin. (1) Cod Contraventional, în procesul contravențional, autoritatea competentă să soluționeze cauza contraventionala este obligată să asigure părților și altor participanți la proces deplina exercitare a drepturilor procesuale în condițiile prezentului cod.

Conform art. 395 alin. (1) pet. 2 Cod Contraventional, instanta judecă contestațiile împotriva deciziilor autoritatilor competente să soluționeze cauzele contravenționale, procurorului.

Potrivit prevederilor art. 400 din Codul Contravențional (1) Contravenţiile prevăzute la art.47, art.48[1] alin.(7), art.49, 50, 52, 52[1], 54, 68[1]–71, 73, 76[1], art.77 alin.(8), art.77[2], 78, art.79 alin.(1), (2), (4), art.80[1], 85–87, 89–91, art.91[1] alin.(13)–(18) şi (20), art.96, 99–104, 105–107, art.115 alin.(3), art. 157 alin. (2), (3) și (12), art.158 alin.(1) şi (2), art.176, 180[1], art. 197 alin. (5), art. 201–203, 205, 207[1], 209, 220, 221, 222–226, **228–243**, 245, art.263 alin.(1) și (9), art.263[1], 267, art. 273 pct. 17) și 18), art.277 alin.(1), (4) şi (7), 283, art.286 alin.(3), art. 287 alin. (8), art.287[3], 289[1], 321, 325, 326 alin. (2)–(6), art.327[4], 331, 332, 332[1], 338–341, 346, art.349 alin.(1), art. 350, 350[2], 354–357, 359–362, art. 364 alin. (2), (2[1]), (5), (6) și (10), art. 365, 365[3] și 365[5] se constată şi se examinează de către poliţie.

Potrivit dispozițiilor art. 440 alin. (1) din Codul contravențional, constatarea faptei contravenționale înseamnă activitatea, desfășurată de agentul constatator, de colectare și de administrare a probelor privind existența contravenției, de încheiere a deciziei privind examinarea contravenției în temeiul constatării agentului constatator sau procesului-verbal cu privire la contravenție, de aplicare a sancțiunii contravenționale sau de trimitere, a dosarului, după caz, funcționarului abilitat să examineze cauza contravențională, din cadrul autorității din care face parte agentul constatator, în instanța de judecată sau în alt organ spre soluționare.

Aliniatul alin. (1) al art. 442 din Codul contravențional prevede că procesul-verbal cu privire la contravenție este un act prin care se individualizează fapta ilicită și se identifică făptuitorul. Procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale și a probelor acumulate, în prezența făptuitorului sau în absența lui.

Din perspectiva Convenţiei europene a drepturilor omului, faptele contravenţionale pot intra în domeniul penal, în sensul autonom european. Astfel, în materie contravenţională au fost recunoscute garanţiile procedurale specifice materiei penale în privinţa dreptului la un proces echitabil.

Instanța notează, că procesul-verbal cu privire la contravenţie este un act întocmit de un agent aflat în exercițiul funcțiunii care constată starea de fapt, beneficiind de prezumţiile de legalitate, de autenticitate şi de veridicitate. El are forţă probantă şi este executat din oficiu, urmând să respecte condiţia de formă ad *validitatem*, în scopul producerii efectelor juridice pentru care a fost întocmit.

Sub aspectul legalității procesului-verbal, instanţa de judecată reţine că motivele de nulitate absolută a actului atacat pot fi invocate atât de părţi, cât şi din oficiu de către instanţă, pentru asigurarea respectării principiilor legalităţii şi dreptăţii, stabilite expres de articolele 5 şi 7 din Codul contravenţional Legea contravenţională prevede redactarea procesului-verbal cu privire la contravenție în forma *ad validitatem*, pentru încheierea sa valabilă în scopul producerii efectelor juridice pentru care a fost întocmit.

În acest context, la întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenţie, respectarea exigenţelor legale prevăzute de art. 443 din Codul contravenţional îi este impusă agentului constatator, date fiind dispoziţiile art. 445 din Codul contravenţional.

În conformitate cu prevederile art. 458 alin. (1) Cod Contraventional, examinînd cauza contravențională, instanța de judecată este obligată să determine: a) caracterul veridic al contraventiei imputate; b) existenta cauzelor care înlătură caracterul contravențional al faptei; c) vinovăția persoanei în a carei privință a fost pomit procesul contravențional; d) existența circumstantelor atenuante și/sau agravante; e) necesitatea sanctionarii și, dupa caz, caracterul sanctiunii contraventionale; f) alte aspecte importante pentru solutionarea justa a cauzei.

Potrivit art. 375 alin. (3) Cod Contravențional, concluziile despre vinovăția persoanei în săvîrșirea contravenției nu pot fi intemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi inlăturate în condițiile prezentului cod se interpretează în favoarea persoanei în a cărei privință a fost pornit proces contravențional.

Potrivit art.381 alin.(2) din Codul contravențional, orice persoana are dreptul la examinarea și la soluționarea cauzei sale în mod echitabil, în termen rezonabil, de către o instantță independentă, imparțială, legal constituită, care să acționeze în conformitate cu prezentul cod. (4) Autoritatea competentă să soluționeze cauza contravențională are obligarea de a lua toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă și obiectivă, a circumstanțelor cauzei, de a evidenția atît circumstanțele care dovedesc vinovăția persoanei, cît și cele care dezvinovățesc persoana în a cărei privința a fost pomit proces contravențional, precum și circumstanțele atenuante sau agravante.

Potrivit prevederilor art.425 alin.(l), (2) din Codul contravențional, probele sunt elemente de fapt, dobîndite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței contraventiei, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției și la cunoașterea altor circumstanțe importante pentru justa soluționare a cauzei.

În calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul-verbal cu privire la contravenție, procesul-verbal de ridicare a obiectelor și documentelor, procesul-verbal de percheziție, procesul-verbal de cercetare la fața locului, procesul-verbal privind alte acțiuni procesuale efectuate In conformitate cu prezentul cod, explicable persoanei în a cărei privință a fost pornit proces

contravențional, declarațiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delicte, obiectele și documentele ridicate, constatările tehnico-științifice si medico-legale, raportul de expertiză.

În conformitate cu prevederile art. 441 alin. (1) lit. a) din Codul Contravențional, procesul contraventional nu poate fi pornit, iar dacă a fost pornit, nu poate fi efectuat §i va fi încetat în cazurile în care: nu există faptul contravenției.

Pentru a putea fi incriminată comiterea unei contravenții este necesar ca agentul constatator să dovedească existența unei componenţe de contravenție prevăzută nemijlocit în partea specială a Codului contravențional.

Rejudecând cauza în plenitudinea competenței sale și cu respectarea exigențelor art. 458 Cod contravențional privind determinarea caracterului veridic al contravenției imputate, verificarea existenței cauzelor care înlătură caracterul contravențional al faptei, stabilirea vinovăției persoanei, a circumstanțelor relevante și a necesității sancțiunii, instanța examinează cu rigoare actele și lucrările dosarului: procesul-verbal și decizia de sancționare din 03.02.2025 întocmite în temeiul art. 231 alin. (6) Cod contravențional, înscrisurile oficiale din care rezultă anularea dreptului de a conduce vehicule la 13.01.2025, extrasul din „eData Systems” (f.d. 16) ce confirmă statutul juridic al permisului la data opririi, precum și copia hotărârii instanței superioare prin care a fost dispusă ridicarea provizorie (f.d. 19-23), cu consemnarea expresă a situației de fapt reținute la 03.02.2025 (ora, locul, vehiculul, regimul juridic al permisului).

În fapt, se constată cu certitudine că la data de 03 februarie 2025, ora 11:15, pe drumul public TR R1, km 24, petentul Tulbur Ștefan a condus autoturismul de marcă BMW X5, cu numărul de înmatriculare *****, deși la acel moment dreptul său de a conduce mijloace de transport era anulat prin Decizia Curții de Apel Centru Chișinău din 13 ianuarie 2025, pronunțată în dosarul contravențional nr. 2r-256/25.

Această stare juridică a permisului a fost verificată în momentul controlului de rutină de către agentul constatator din cadrul Inspectoratului Național de Securitate Publică al IGP, prin verificarea bazei de date electronice „Registrul conducătorilor auto”, confirmându-se că, începând cu 13.01.2025, ora 10:00, dreptul de a conduce vehicule fusese anulat definitiv. Rezultatul acestei verificări a fost atașat la procesul-verbal sub forma extrasului informatic nr. 01/2385 din 03.02.2025, în care este consemnat statutul de „drept anulat” al titularului Tulbur Ștefan.

Succesiunea cronologică a actelor juridice este una clară, logică și documentată prin înscrisuri oficiale:

– prin Încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, din 23.12.2024, s-a respins ridicarea provizorie a permisului de conducere în baza art. 231 alin. (4) Cod contravențional;

– prin Decizia Curții de Apel Centru Chișinău din 13.01.2025, pronunțată în urma recursului formulat de petent, s-a casat încheierea primei instanțe și s-a aplicat măsura preventivă ridicarea provizorie a permisului de conducere și s-a anulat permisul de conducere;

– ulterior, la 03.02.2025, ora 11:15, în timpul controlului de rutină efectuat de agentul superior de patrulare Cojocaru Adrian, petentul a fost oprit și s-a constatat că se afla la

volan, încălcând în mod direct hotărârea judecătorească irevocabilă și dispozițiile art. 231 alin. (6) din Codul contravențional;

– la aceeași dată, s-a întocmit procesul-verbal de constatare a contravenției nr. DCA 02/128594, iar în baza acestuia s-a emis decizia de sancționare nr. 02/128594 din 03.02.2025, aplicându-se amenda contravențională de 240 unități convenționale (12.000 lei).

Din analiza corelată a acestor înscrisuri – hotărâri judecătorești, proces-verbal, decizie și extrasul din registrul oficial – rezultă că fapta imputată este certă și complet probată, fără a exista nici o contradicție între datele obiective și mențiunile agentului constatator. Petentul nu a prezentat niciun act care să infirme realitatea juridică a anulării dreptului său de a conduce și nici nu a dovedit că la momentul faptei ar fi existat o eroare de fapt imputabilă autorităților.

Nici o dovadă nu infirmă această ordine logică a faptelor, iar tăcerea probatorie a petentului cu privire la circumstanțe de natură să înlăture caracterul contravențional al conduitei sale este relevantă și grăitoare, denotând neasumarea unei minime diligențe din partea sa în a verifica statutul juridic al permisului propriu, mai ales în contextul unei proceduri judiciare aflate anterior în atenția sa directă.

Este cu totul inadmisibil ca petentul să pretindă necunoașterea existenței și desfășurării procedurii de recurs pendinte la Curtea de Apel Centru, întrucât, potrivit dispozițiilor procedurale, instanțele de judecată de ambele grade sunt ținute de obligația expresă de a notifica participanții despre data, ora și locul examinării căilor de atac. Este evident că petentul a fost înștiințat despre termenul de examinare a recursului declarat de procuror împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, din 23.12.2024, care viza tocmai măsura ridicării și anulării dreptului său de a conduce. În atare condiții, Tulbur Ștefan nu putea ignora faptul că, în continuarea dosarului său contravențional, urma să fie supusă verificării judiciare legalitatea măsurii restrictive ce îl privea direct. Omisiunea de a se interesa ulterior asupra rezultatului recursului nu pot fi interpretate decât ca expresia unei indiferențe culpabile, incompatibile cu conduita unui subiect care invocă buna-credință procesuală.

A susține, în aceste condiții, că nu a cunoscut despre faptul că, prin Decizia Curții de Apel Centru Chișinău din 13.01.2025, pronunțată în dosarul nr. 2r-256/25, i-a fost anulat dreptul de a conduce și, pe cale de consecință, să invoce această pretinsă necunoaștere drept temei de exonerare, echivalează cu o sfidare a normelor de drept și a autorității de lucru judecat. Orice persoană participantă la o procedură contravențională are obligația minimă de a urmări evoluția procesului său, mai ales atunci când acesta privește un drept supus suspendării sau anulării. Petentul nu se poate prevala de propria neglijență pentru a eluda efectele unei hotărâri judecătorești definitive și executorii.

Instanța reține cu fermitate că buna-credință procesuală presupune o atitudine activă și vigilentă față de actele jurisdicționale care îl privesc pe justițiabil. Pretinsa necunoaștere a rezultatului recursului declarat de procuror nu constituie o cauză exoneratoare de răspundere, ci o manifestare de superficialitate și lipsă de respect față de autoritatea instanțelor. În condițiile în care procedura de comunicare a hotărârilor

judecătorești este reglementată clar, iar actele de citare și notificare sunt efectuate conform legii, petentul nu poate invoca în mod serios că nu a fost informat.

Prin urmare, apărarea lui Tulbur Ștefan se reduce la o construcție formală, artificială, menită doar să creeze aparența unei erori de fapt acolo unde există, în realitate, o atitudine de indiferență față de consecințele propriei conduite. O asemenea poziție nu poate fi recunoscută de instanță ca un motiv valabil de anulare a procesului-verbal, întrucât ar deschide calea impunității bazate pe neglijență deliberată și ar submina principiul fundamental al certitudinii juridice.

Astfel, instanța constată că argumentul invocat de petent este vădit nefondat și inacceptabil din punct de vedere juridic, întrucât hotărârile judecătorești produc efecte din momentul pronunțării și sunt opozabile tuturor, iar responsabilitatea de a se informa asupra propriei situații juridice revine în exclusivitate celui vizat de măsura dispusă. În consecință, fapta de a conduce vehiculul în condițiile anulării dreptului de a conduce, la 03.02.2025, întrunește în mod deplin elementele constitutive ale contravenției prevăzute de art. 231 alin. (6) Cod contravențional, iar contestația petentului este neîntemeiată, formalistă și lipsită de suport probator.

Calificarea juridică a faptei imputate este pe deplin conformă exigențelor Codului contravențional și realităților de fapt constatate în dosar. Obiectul juridic al contravenției prevăzute la art. 231 alin. (6) Cod contravențional îl constituie relațiile sociale ce asigură siguranța circulației rutiere, ordinea și disciplina în trafic, prin înlăturarea de la conducerea mijloacelor de transport a persoanelor care, printr-o hotărâre judecătorească definitivă, au fost private de dreptul de a conduce vehicule. Norma sancționează conduita ce subminează încrederea publică în autoritatea legii și în mecanismul de protecție a vieții și integrității participanților la trafic.

Subiectul contravenției este persoana fizică responsabilă penal și contravențional, titulară a unui permis de conducere anterior anulat. În speță, Tulbur Ștefan, născut la 21 august 1987, domiciliat în mun. Chișinău, str. Bucovinei nr. 15, identificat cu IDNP 2000872003210, deținător anterior al permisului de conducere seria AM nr. 0483927, reprezintă subiectul activ al contravenției. Acesta a fost surprins la 03.02.2025, ora 11:15, conducând autoturismul BMW X5, nr. de înmatriculare *****, pe drumul public TR R1, km 24, în condițiile în care, potrivit Deciziei Curții de Apel Centru Chișinău din 13.01.2025, pronunțate în dosarul nr. 2r-256/25, dreptul său de a conduce mijloace de transport fusese anulat definitiv. Această stare juridică a fost confirmată de extrasul oficial din „Registrul conducătorilor auto” nr. 01/2385 din 03.02.2025, consultat de agentul constatator Cojocaru Adrian, care a reținut în mod expres că permisul se afla în starea „anulat”.

Latura obiectivă a contravenției se realizează prin acțiunea materială concretă de a conduce un mijloc de transport pe drumurile publice în timp ce dreptul legal de a conduce este anulat. Elementul material este pe deplin dovedit prin procesul-verbal de constatare a contravenției nr. DCA 02/128594 din 03.02.2025, întocmit la fața locului de agentul constatator, care a observat direct fapta și a documentat-o cu exactitatea cerută de art. 440–442 Cod contravențional. Mijlocul de probă obiectiv – verificarea informatică a statutului permisului în registrul oficial – confirmă fără echivoc existența stării de anulare

la momentul comiterii faptei. În plus, datele de identificare ale vehiculului, locul, ora, împrejurările controlului, semnăturile și mențiunile obligatorii din procesul-verbal atestă legalitatea actului și certitudinea constatării directe a contravenției.

Latura subiectivă se manifestă sub forma culpei în varianta imprudenței, în accepțiunea art. 8 alin. (1) lit. b) și art. 10 Cod contravențional, constând în nesocotirea unei obligații elementare de prudență și diligență. Tulbur Ștefan, fiind anterior participant direct la procedura contravențională în care s-a dispus ridicarea și ulterior anularea permisului său, nu putea pretinde necunoașterea situației juridice proprii. Este de neconceput ca o persoană asupra căreia a fost exercitată o măsură de restricție judiciară – comunicată, pronunțată public și verificabilă în registrele autorităților – să invoce că nu știa despre existența acesteia. Obligația de a se informa asupra statutului propriului permis îi revenea personal și nu putea fi delegată ori ignorată.

Mai mult, instanța observă că Tulbur Ștefan a fost notificat despre examinarea recursului formulat de procuror împotriva încheierii din 23.12.2024, prin care se dispusese ridicarea provizorie a permisului, conform procedurii legale de citare. Existența acestei proceduri de comunicare rezultă din înscrisurile dosarului nr. 2r-256/25, iar petentul nu a prezentat nici o probă contrară care să dovedească o lipsă de informare. Așadar, pretinsa necunoaștere a soluției pronunțate de instanța de apel constituie o apărare formală, vădit artificială, menită să eludeze răspunderea contravențională.

Prin urmare, Tulbur Ștefan este subiect activ al contravenției, fapta sa – conducerea unui vehicul în timp ce avea dreptul de a conduce anulat – fiind o manifestare de neglijență gravă și de sfidare a autorității hotărârilor judecătorești. Elementele constitutive ale contravenției prevăzute de art. 231 alin. (6) Cod contravențional sunt întrunite integral: norma de protecție a siguranței rutiere a fost încălcată, conduita este ilicită, rezultatul periculos este evident (participarea la trafic fără drept legal), vinovăția este stabilită sub forma imprudenței culpabile, iar legătura cauzală dintre faptă și consecințele sale este directă și neîntreruptă.

Astfel, instanța concluzionează că în persoana lui Tulbur Ștefan se întrunesc toate elementele constitutive ale contravenției, procesul-verbal și decizia de sancționare au fost întocmite în deplină concordanță cu legea, iar fapta sa nu poate fi justificată prin necunoaștere, dezinteres sau indiferență.

A pretinde că necunoașterea actului judecătoresc prin care i s-a retras dreptul ar transforma fapta într-una licită înseamnă a desființa însuși regimul de protecție a valorii sociale ocrotite de norma de incriminare; contravenția din art. 231 alin. (6) nu condiționează existența faptei de dovedirea unei „științe” formale a făptuitorului asupra anulării, ci de situația obiectivă a anulării dreptului la data conducerii, situație opozabilă *erga omnes* din momentul rămânerii valabile a măsurii și reflectată în registrele oficiale verificate în trafic. Or, în cauză, această condiție obiectivă este indiscutabil îndeplinită și consemnată în actele cauzei.

Instanța respinge, pe fond, teza potrivit căreia lipsa informării personale a petentului despre decizia instanței superioare ar constitui temei de anulare a procesului-verbal. În primul rând, pentru că regimul contravențional – asimilat, sub aspectul garanțiilor, „acuzațiilor în materie penală” – reclamă analizarea completă și obiectivă a

probelor, iar nu substituirea lor cu simple afirmații ale făptuitorului; în al doilea rând, pentru că răspunderea din art. 231 alin. (6) sancționează conduita de a conduce în condițiile anulării dreptului, nu reacția subiectivă a făptuitorului la măsura judiciară; în al treilea rând, pentru că, așa cum rezultă din dosar, anularea a fost efectivă la data faptei și a fost verificată informatic de agentul constatator, iar hotărârea instanței superioare cu privire la ridicarea provizorie și la starea juridică a permisului era deja pronunțată, producând consecințe juridice pe care petentul nu le poate contracara prin invocarea propriei indiferențe față de obligația minimă de informare. A ridica necunoașterea la rang de excepție peremptorie ar încuraja conduita nesocotitoare și ar devaloriza funcția preventivă a normei, subminând protecția ordinii publice în trafic.

Pe componenta probatorie, instanța valorifică integral ansamblul înscrisurilor: procesul-verbal și decizia din 03.02.2025, mențiunile privind verificarea statutului permisului în registrul electronic la momentul opririi, hotărârile instanțelor anterioare ce atestă ridicarea provizorie și anularea dreptului de a conduce, precum și consemnările privind comunicarea actelor. Aceste probe sunt concordante între ele, autonome în for probator și converg spre aceeași concluzie: la data faptei, petentul conducea având dreptul anulat. Niciun viciu formal de natură să atragă nulitatea nu a fost demonstrat; procesul-verbal cuprinde elementele esențiale cerute de art. 440–442 Cod contravențional, încadrarea juridică este adecvată situației de fapt, iar sancțiunea – 240 unități convenționale (12 000 lei) – se menține în marja legală și este proporțională gravității conduitei, având în vedere că a pus în circulație un conducător exclus legal de la trafic, cu atingerea corespunzătoare adusă valorii sociale ocrotite.

În raport cu exigențele art. 458 Cod contravențional, instanța stabilește veridicitatea contravenției imputate din coroborarea probelor tehnice și documentare, nu identifică **nici o cauză care să înlăture caracterul contravențional al faptei ori vinovăția, nu reține circumstanțe atenuante care să impună reindividualizarea sancțiunii**, constată necesitatea și justul caracter al sancțiunii aplicate pentru protejarea siguranței rutiere și a autorității legii și respinge orice interpretare formalist-abrogativă a normei, incompatibilă cu finalitatea ei. Acolo unde apărarea invocă simple supoziții sau lacune auto-create de informare, instanța opune standardul legal al diligenței rezonabile și realitatea obiectivă a anulării dreptului, consemnată în registrele oficiale și verificată in concreto în momentul opririi.

Prin urmare, conducându-se de propria convingere formată după o analiză completă, multilaterală și obiectivă a probelor și a circumstanțelor cauzei, călăuzindu-se de normele Codului contravențional incidente și de principiile ce guvernează siguranța circulației rutiere, instanța constată că fapta petentului întrunește elementele constitutive ale contravenției prevăzute de art. 231 alin. (6), procesul-verbal și decizia de sancționare sunt legale și temeinice, iar apărările întemeiate pe pretinsa necunoaștere a anulării dreptului de a conduce sunt vădit nefondate și contrare scopului legii, în consecință instanța va respinge contestația ca neîntemeiată, menținându-se integral actele contravenționale atacate.

În conformitate cu art. 441, 448, 458, 460, 461 Cod Contravenţional, instanța de judecata,-

H O T Ă R Ă Ș T E:

A respinge contestația depusă de Tulbur Ștefan împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție, seria MAI 06 *****și a deciziei agentului constatator din 03.02.2025 emisă în baza art. 231 alin. (6) din Codul Contravențional ca fiind neîntemeiată.

Hotărârea este cu drept de recurs la Curtea de Apel Centru în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Strășeni(sediul central).

Președintele ședinței
Judecător **Iana Talmaci**